

АРХІТЕКТУРА БУДІВНИЦТВО

Виходить
з 1962 р.
№ 1-3
(1404-1405)
Лютий-Березень
2013 рік

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

Важливо

РЕКТОР П.М. КУЛІКОВ:

"ВПЕРЕД, ДО РОБОТИ!"

можності, забезпечити загальнодержавне і міжнародне визнання закладу. Треба вирішувати питання по фінансуванню госпдогвірної наукової тематики...

І, головне, зберегти увесь напрацьований в Україні досвід підготовки наукової зміни вищого гатунку, максимально врахувати кращий європейський, світовий досвід такої діяльності, формувати та реалізовувати кадрову політику в державі...

І насамкінець, виступив ректор КНУБА, д.е.н., професор П.М.Куліков. Він висловив подяку перш за все трудовому колективу університету, який обрав його і довірив керувати закладом. Приємно було почути, що учень пам'ятає свого Вчителя: професора Л.Т. Шкельова і висловлює йому подяку за професійну майстерність, педагогічний талант, душевну щедрість.

Тож налаштуємося на спільну нелегку, але благодатну працю, плодами якої є фаховість, життєздатність, громадянська і патріотична позиція. І на завершення професор П.М.Куліков виголосив: "Вперед, до роботи!"

І.Герашенкова

14 січня університет приймав гостей. Ними стали міністр освіти і науки, молоді та спорту України Д.В.Табачник, экс-мер Києва, випускник КНУБА О.О. Омельченко, голова Солом'янської районної в місті Києві державної адміністрації І.П. Сидоров, проректор національного авіаційного університету М.Г. Луцький.

В аудиторії 319 перед ректоратом університету, деканами факультетів відбулося офіційне представлення на посаду ректора Київського національного університету будівництва і архітектури Петра Мусяйовича Кулікова. Слово взяв міністр МОНмолодьспорту Д.В.Табачник. Цікаво було почути власну думку міністра щодо нашого навчального закладу і насамперед подяку міністра Анатолію Михайловичу Тугаю, який близько трьох десятиліть очолював університет, спрямовуючи роботу свого колективу на формування нової генерації висококваліфікованих фахівців, здатних до самостійної творчої роботи.

Дмитро Володимирович ознайомив представників колективу з біографією нинішнього ректора КНУБА і колишнього випускника нашого закладу, доктора економічних наук, професора Петра Мусяйовича Кулікова, який близько двох десятиріч працював на керівних посадах у міністерстві освіти і науки, молоді та спорту України.

Зі словом про університет, його майбутнє, спогадами про життєвий і трудовий шлях ректора Кулікова виступив колишній Голова Київської міської державної адміністрації О.О.Омельченко. Він згадав про вищу освіту 20-30 років тому: "У Радянському Союзі була дуже гарна система освіти, гарне виховання. Не можна не визнати, що в Україні вища освіта була найкращою. Як визнають росіяни, наприклад, у Києві навчання в вищому медичному закладі було набагато якіснішим, ніж у Москві. Медики московські відставали від київських на 5-7 років... А нині, на жаль, через ці ж 5-7 років ми не знайдемо грамотного інженера". Треба, на думку Олександра Олександровича, принципово, у разі збільшувати державне замовлення по підготовці фахівців. Необхідно заключати контракти, досягти досконалості та конкурентоспро-

зі була дуже гарна система освіти, гарне виховання. Не можна не визнати, що в Україні вища освіта була найкращою. Як визнають росіяни, наприклад, у Києві навчання в вищому медичному закладі було набагато якіснішим, ніж у Москві. Медики московські відставали від київських на 5-7 років... А нині, на жаль, через ці ж 5-7 років ми не знайдемо грамотного інженера". Треба, на думку Олександра Олександровича, принципово, у разі збільшувати державне замовлення по підготовці фахівців. Необхідно заключати контракти, досягти досконалості та конкурентоспро-

Премії АБУ імені М.С. Буднікова

НАГОРОДИ АКАДЕМІЇ БУДІВНИЦТВА УКРАЇНИ

Ветерани-науковці, професори КНУБА отримують заслужені нагороди Академії будівництва України. Юрій Опанасович Піщаленко і Володимир Вікторович Підрізан – сучасники і колеги академіка М.С. Буднікова. За роботу "Досвід впровадження проєктів соціального житла із застосуванням сучасних індустріальних технологій та менеджменту якості" в складі творчого колективу науковців, проєктувальників і виробничників (Борисов І.Г., Бондар І.І., Коляденко В.В., Лисогора С.І., Піщаленко Ю.О., Підрізан В.В., Танчук В.В., Тимошенко Ю.В.) згідно з рішенням Президії Академії будівництва України удостоєні премії АБУ імені М.С.Буднікова.

А ще раніше влітку 2012-го за роботу "Оптимізація комплексних просторових систем". Лауреатами АБУ стали Талах С.М., Шимановський О.В., Цихановський В.К., та кнубівці Гетун Г.В. – "Архітектура будівель і споруд" Черненко В.К., Осипов О.Ф., Тонкачев Г.М., Романушко Є.Г., Назаренко І.І., Череп В.І., Чертков О.Ю., Черненко К.В., Осипов С.О., Тугай Я.Б.

Поздоровляємо і бажаємо усім лауреатам, ветеранам і їхнім молодшим колегам міцного здоров'я і творчої наснаги в Новому 2013 році.

Молодь підтримує естафету старших поколінь університету. Член-кореспондентами АБУ стали випускники КНУБА Хромець В.І., Шпакова А.В., Лавріненко Л.І., Бачинський В.В., Бурдін І.С., Тимошенко С.А., Талах С.М., Кекух В.Ф., Тимошенко Ю.В., Назаренко Л.С., Міхневич О.М., Гнатюк В.Т., Бондар О.А. та багато інших.

В.Савенко,
к.т.н., д.т.н. (РФ)

Підрізан В.В. з родиною

Бондар І.І. – ветеран Київміськбуду

Піщаленко Ю.О. з друзями

Випускники ПЦБ 1975 Гнатюк В.Т. та Назаренко Л.С. отримують дипломи АБУ

Талах С.М., Шимановський О.В., Цихановський В.К.

Хромець В.В. – воїн-інтернаціоналіст, ветеран Афганістану отримує диплом член-кореспондента АБУ

Інтерв'ю

ЗБЕРЕЖЕМО І ПРИМНОЖИМО ЗДОБУТКИ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Коли приходить новий керівник, всі чекають позитивних змін. І в нашому сформованому колективі вже відчувалася нова струя: керівник взявся за справу. Встановилася взаємна довіра і налагоджується активна взаємодія, коли слова перетворюються в справи ...

Редакція газети "Архітектура і Будівництво" звернулася до ректора КНУБА, д.е.н., професора П.М.Кулікова з низкою питань про плани подальшого розвитку нашого університету. Читайте!

1. Петро Мусійович, у своїх виступах перед колективом Ви наголошували, що насамперед разом з колективом працюватимете над підвищенням статусу КНУБА до європейських університетів та забезпеченням якісної вищої освіти у галузі будівництва та архітектури. Що для цього буде робити?

Основною метою діяльності університету в перспективному періоді є підвищення статусу Київського національного університету будівництва і архітектури до рівня європейських університетів та забезпечення якісної вищої освіти у галузі будівництва та архітектури.

У цій площині вектор діяльності університету повинен бути спрямований на формування нової генерації кадрів з вищою освітою, які на основі оволодіння глибокими фундаментальними і спеціальними знаннями здатні до творчої самостійної роботи впродовж активного життя. На сьогодні університет за результатами своєї освітньої та наукової діяльності заслуговує загальнодержавне визнання і має статус національного вищого навчального закладу.

Проте, вважаю, що якість навчання в університеті визначається на основі ряду базових ознак: ефективності політики зарахування у студенти, якості науково-педагогічного потенціалу, ресурсного забезпечення навчального процесу і, як результату, успіхів випускників університету у площині працевлаштування та їх кар'єрного росту. В цьому напрямку і будемо працювати.

2. Що Ви як ректор нашого закладу передбачаєте робити, щоб і надалі забезпечувати якість вищої освіти в будівельній і архітектурній галузі, щоб університет був конкурентоспроможним? Яким, на Вашу думку, повинен бути високоякісний університет?

На основі вимог сучасного менеджменту по праву можна вважати важливим кроком зміцнення соціального партнерства та суспільної відповідальності зацікавлених сторін за якість вищої освіти у галузі будівництва та архітектури. Реалізуючи на практиці такий підхід, університет за результатами своєї освітньої та наукової діяльності може досягти рівня успішності, досконалості та конкурентоспроможності, що забезпечить загальнодержавне і міжнародне визнання.

При такому розумінні фокус-проблеми хочу окреслити перелік причин для обґрунтування необхідності забезпечення якості вищої освіти, а саме:

- загострюється міжнародна конкуренція університетів;
- студенти, викладачі пізнають та порівнюють якість вищої освіти за межами рідної країни;
- поступово формується єдина міжнародна точка зору на те, яким повинен бути високоякісний університет.

Це досягається шляхом підвищення економічності, ефективності та результативності освітньо-наукової діяльності. Сучасний університет повинен ефективно функціонувати у форматі "Наука-освіта-технології".

3. На яких принципах повинна діяти адміністрація навчального закладу та викладацький колектив уні-

верситету, щоб у перспективі досягти досконалості в забезпеченні наших студентів якісною освітою? Точніше, у чому полягає просвітницька місія нашого будівельного закладу?

На сучасному етапі в площині забезпечення якості вищої освіти, в університеті необхідно трансформувати організаційно розпорядчий механізм, який відповідно до сучасних вимог забезпечить ефективну організацію, технології, процедури та правила функціонування університету. Для реалізації цієї цілі необхідно:

- кафедрам та деканатам актуалізувати та затвердити діючі стандарти у галузі будівництва та архітектури;
- здійснити синхронізацію законодавчих документів у сфері освітньої та професійно-практичної підготовки за напрямками, спеціальностями, професіями у сфері будівництва та архітектури з державними стандартами, кваліфікаційними характеристиками; залучити до участі в розробці представників профільних міністерств та провідних фахівців-проектантів.
- посилити інтеграційні процеси між університетом та іншими закладами освіти різних рівнів та профілів.
- створити систему базових підручників для забезпечення реалізації нормативної частини навчальних програм;
- розробити систему участі студентів у розробці реальних дипломних проектів під керівництвом науковців-практиків та провідних фахівців галузі.
- створити ефективну систему міжнародної інтеграції університету через систему стажування студентів, викладачів та науковців за кордоном; участі їх в міжнародних заходах.

Крім зазначеного, для збереження кадрового потенціалу університету і підвищення ефективності роботи викладацького складу буде забезпечено: збереження та відтворення науково-педагогічного складу працівників; застосування надбавок до заробітної плати, в тому числі допоміжному персоналу, за рахунок позабюджетних надходжень коштів; запровадження програми підвищення кваліфікації викладачів шляхом стажування; створення Ради випускників та відкриття нових спеціальностей на базі вищої освіти; збільшення прийому студентів в магістратуру на платній основі не відмінюючи конкурсні умови; відновлення роботи будівельних загонів; залучення студентів навчального закладу до проведення експертиз будівельних конструкцій; надання матеріальної допомоги працівникам університету, про що буде зазначено у колективному договорі.

4. Петре Мусійовичу, Ви наголошували на постійному моніторингу результативності та потенціалу університету... Яким чином це відбуватиметься?

Підвищення статусу Київського національного університету будівництва і архітектури (КНУБА) до рівня європейських університетів та рівня знань фахівців будівельних спеціальностей можна досягти шляхом:

- затвердження діючих стандартів освіти кафедрами університету та деканатами;
- синхронізації законодавчих документів у сфері освітньо-практичної

будівельно-архітектурної діяльності спеціальностей, професій, видів економічної діяльності з державними стандартами освіти, зокрема, кваліфікаційними характеристиками, в розробці яких беруть участь представники профільних міністерств та фахівці – проектанти;

- оптимізації мережі закладів освіти, що здійснюють підготовку архітекторів, будівельників різних рівнів шляхом створення на базі КНУБА відповідних регіональних центрів архітектурного та будівельного напрямків, які об'єднують освітні заклади різних рівнів і профілів;
- концентрації підготовки фахівців на актуальних спеціальностях, пов'язаних з інноваційними технологіями та спрямованих на соціально-економічний ефект:

– регіональне планування та містобудування;

– соціальне житло;

– безбар'єрна архітектура;

– енергозберігаючі технології;

– створення системи академічних обмінів між студентами вищих навчальних закладів України та іноземними студентами;

– розробки програм архітектурної та будівельної освіти в середніх школах, проведення практичних занять;

– створення системи базових підручників для забезпечення реалізації нормативної частини навчальних програм;

– залучення студентів до розробки реальних дипломних проектів під керівництвом науковців-практиків;

– розширення напрямків дипломних робіт відповідно до виробничих вимог;

– покращення кількості і якості показників підготовки наукових кадрів, розширення спеціалізацію аспірантури та докторантури;

– активізації інноваційної діяльності у напрямку практичної реалізації власних інноваційних розробок на базі наукових досягнень;

– укріплення існуючих та створення нових науково-дослідних лабораторій та інститутів;

– створення нових напрямків професій – оцінки промислових та житлових споруд, фахівців-кошторисників.

5. Яка Ваша думка щодо об'єднання під маркою КНУБА інших вищих навчальних закладів будівельного напрямку?

Планується на перспективу поступове створення в структурі КНУБА профільних вищих навчальних закладів, що надасть можливість більш якісної ступеневої підготовки фахівців будівельних спеціальностей.

6. Тепер про побутові проблеми. Університету необхідно замінити комп'ютерну техніку у відділах, меблі, зробити ремонт... Чи передбачаєте розв'язувати проблеми побуту і коли?

На сьогодні опрацьовуються і аналізуються фінансові спроможності університету в різних напрямках використання з тим, щоб знайти і визначити резерви коштів і направити їх на першочергові потреби, а саме: забезпечення навчальних кабінетів більш сучасним обладнанням, в тому числі максимально необхідною комп'ютерною технікою, а також поновлення меблів. Вже розпочаті ремонтні роботи приміщень головного навчального корпусу, який буде продовжуватись, знову ж таки, все залежить від фінансових можливостей. Для цього будуть

залучатись кошти державного бюджету та спеціального фонду, інших джерел надходжень.

7. Чи є в планах закладу ремонт спортивного комплексу, стадіону з басейном?

8. Хотілося б знати Вашу думку щодо приведення в порядок бази відпочинку "Будівельник", що в селищі П'ятихатки на річці Козинка?

9. Наш КНУБА має власний музей Історії. Він необхідний, щоб студенти, викладачі, співробітники не забували історії своєї Альма-Матер. Музей декілька років не

працює і знаходиться в неналежному стані, потребує реконструкції. Чи буде його відновлено?

Відповіді

на питання 7, 8, 9:

Поступово буде відновлено і роботу спортивного комплексу, стадіону, бази відпочинку "Будівельник" в П'ятихатках на Козинці, а також музею Історії університету. Це проблеми не одного дня і року, але всі їх по мірі можливості будемо вирішувати.

Підготовлено газетою

Вітаємо!

Декан санітарно-технічного факультету КНУБА Олена Семівна Волошка нагороджена Почесною грамотою Кабінету Міністрів України

за вагомий особистий внесок у забезпечення підготовки висококваліфікованих фахівців, вагомий досягнення у науково-педагогічній діяльності.

Професор кафедри опору матеріалів університету Леонід Тихонович Шкельов отримав почесне звання Президента України

Заслужений діяч науки і техніки України за видатну працю в галузі науки і техніки, підготовку висококваліфікованих наукових кадрів.

Ваша думка

УНІВЕРСИТЕТ ВЧИТЬ БУТИ ЛЮДИНОЮ

Днями до редакції завітав студент 5 курсу КНУБА Андрій Назарчук і розповів, що відвідав друга Євгена Ланюка, який вчиться на філософському факультеті Львівського університету ім. І.Франка. Хлопець був в такому захопленні, як Євген оцінює роки свого навчання в університеті, написавши статтю у свою студентську пресу. Газеті А+Б також сподобалась публікація і ми вирішили ознайомити з нею наших студентів. Читайте!

Переступаючи вперше поріг університету, мабуть, не один із нас відчув священний трепет перед величчю людей, які в минулі епохи примножували скарби літератури, філософії і мистецтва. Саме тут усвідомлюєш свою причетність до спільноти людей, котрі впродовж віків творили безцінні надбання духовної культури.

У ході навчання ніколи не перестаєш дивуватися безмежності накопичених людством знань, що не раз наштовхує на метафоричне порівняння із морем чи навіть океаном. Сотні тисяч, мільйони книг містять відомості про всі без винятку грані буття людини та світу. Пізнаючи цей універсум, складаєш уявлення не лише про гармонію природи, духовну красу людини та благородність її творчого неспокою, але й в якійсь незбагненний спосіб пізнаєш суть свого власного життєвого покликання. Адже відкриваючи для себе таємниці світу, ми знаходимо шлях і до самих себе.

П'ять років, проведених в університеті, – це і радість, і смуток, перші життєві досягнення та перші, часто дуже болісні, розчарування. Це магія першого кохання та святкові дні, проведені у товаристві друзів. Це пісні під гітару, які назавжди залишаються в пам'яті. Це відчуття піднесення і безмежної радості після успішно складеної сесії чи прикrostі від несправедливості, яка наче рве душу. Це, зрештою, сумовита радість і сльози випускного, і тривожне зазірання у непевне, сповнене підступів та шансів, доросле життя. У студентські роки все відбувається вперше і саме тому ці почуття сповнені якоюсь особливою принадою та найміцніше закарбовуються в серці.

Вища освіта – це також і формування світогляду, життєвої та громадянської позиції. Читаючи праці Платона й Аристотеля, Сенеки і Марка Аврелія, Імануїла Канта та Георга Гегеля, Григорія Сковороди та Івана Франка, ми ознайомлюємося не лише із суто філософськими концепціями, які дозволяють нам мислити про світ у цілісності, але й отримуємо своєрідний ключ до того, як треба жити та діяти у складних ситуаціях, як плекати спокій та велич душі, долати внутрішні і зовнішні перепони.

От поради, які дає Сенека своєму вихованцеві Луцилію: "Поспішай до мене, але до себе насамперед", "Так і роби, мій Луцилію: відвойовуй себе для себе самого, а час, який досі або забирали в тебе, або викрадали, або сам він утік, збирай і бережи", "Великий є той дух, який віддається приреченню. І навпаки: дрібний, звірордний є той, який пручається, який поганій думки про світовий порядок і воліє виправляти радше богів, ніж себе самого".

Відкриваючи для себе праці великих мислителів давнини, ми уподібнюємося до біблійного розумного чоловіка, що збудував свій дім на камені: "І линула злива, і розлилися річки, і буря знялася, і на дім отой кинулась, – та не впав, бо на камені був він заснований" (Мт. 7: 25).

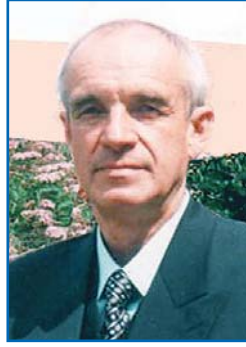
У студентські роки ми виробляємо в собі тверду світоглядну позицію на основі власного життєвого досвіду, так і досвіду людства, спрямовуємо наше життя у стабільне русло, якому не зможе зашкодити навіть найнесподіваніша зміна погоди. Університет вчить нас знайти це русло та звернути свої очі до істини, однак, чи захочемо ми це зробити і чи зможемо її побачити, залежить лише від нас самих.

Університет – це храм знань, зведений на честь величч людського духа. Він є також великою школою нашого життя. Шануємо цей храм та гідно пройдемо цю школу!

Є.Ланюк, п'ятикурсник зі Львова

ЩАСТЯ СЛУЖІННЯ АРХІТЕКТУРИ

Майже чотири десятиліття служіння архітектурі – термін чималий. Значна частина життя та науково-творчої діяльності ювіляра пов'язана з КНУБА. Так, 1965-го року він закінчив архітектурний факультет, де отримав кваліфікацію "Архітектор". З 1967 по 1970 р. навчався в аспірантурі інституту, де готував дисертацію за темою "Нові типи будинків для

У житті кожної людини є певні рубежі, після перетину яких виникає потреба озирнутися назад, оцінити пройдене, намітити нову мету. Як правило, цими рубежами стають круглі дати. Втім, для людей активних відлік власних років – подія не настільки важлива в порівнянні з їх професійною діяльністю. І часом здається, що серцю всякого справжнього архітектора, художника, письменника немає нічого миліше, ніж моменти його творчості.

Для виватця торжества ювілей – коротка зупинка, необхідна для переосмислення зробленого, порівняння задуманого і виконаного, закладення основи нових пошуків. А для його друзів і знайомих, наразі для газети "Архітектура і Будівництво" – гарний привід згадати творчий шлях ювіляра і віддати належне його досягненням. Справа в тому, що у березні 2013 р. завідувачу кафедри теорії архітектури, доктору архітектури, професору Леоніду Миколайовичу Ковальському виповнюється 70 років.

Церква Покрови Святої Богородиці в м. Боярка

виробничого навчання". Завершив дисертацію й успішно захистив у Центральному науково-дослідному і проектному інституті типового і експериментального проектування навчальних закладів (м. Москва).

Після закінчення аспірантури працював в Науково-дослідному і проектному інституті типового і експериментального проектування житлових та громадських будинків (КиївЗНДІЕП)

керівником наукових підрозділів, заступником директора інституту. Роботу в КиївЗНДІЕП суміщав з науково-педагогічною діяльністю у КНУБА. В 1976 р. захистив докторську дисертацію за темою "Проблеми архітектури навчальних будинків". У 1997 р. Л.М.Ковальському присвоєно вчене звання професора. З липня 2008-го очолює кафедру теорії архітектури нашого університету.

Каплиця церкви

Не можна не звернути уваги, що науково-творча діяльність Ковальського Л.М. тісно пов'язана з освітою. Наукові пропозиції Леоніда Миколайовича впроваджені в проекти навчальних закладів, реалізовані в різних регіонах України та за кордоном. За його науковим обґрунтуванням збудовані нові університетські комплекси, реконструюються Києво-Могилянська Академія та Український фінансово-економічний університет в м. Ірпінь. В Києві, Дніпропетровську, Кривому Розі та інших містах збудовані експериментальні школи, міжшкільні навчально-виробничі комбінати, профтехучилища ...

Як відомо, кожний хороший проект повинен мати в якості точки відліку якусь ідею, концепцію, що пояснює вибір того чи іншого образного рішення. Леонід Миколайович вирішував проблеми висотного будівництва і зробив у них вагомий внесок. Він розробник і науковий керівник "Комплексної програми експериментального будівництва висотних будівель в Україні", автор науково-методичних рекомендацій та нормативів з проєк-

тування висотних житлових та громадських будинків.

У його робочому архіві є місце для житлових будинків і громадських будівель, багатьох проєктів цивільних будинків та споруд, навіть для такого специфічного об'єкта проектування, як Церква Покрови Святої Богородиці в м. Боярка. За проектування та допомогу при будівництві церкви Леонід Миколайович відзначений Архієрейською грамотою, яка дається Єпархією в благословення за старанні труди во славу Святої Православної Церкви.

Активна міжнародна проектно-творча діяльність професора Ковальського підняла авторитет українських фахівців в Китайській Народній Республіці. 2002-го року Леонід Миколайович як

курсу на проєкт університету в китайському місті Дальян. Нині на кафедрі, яку очолює Л.М. Ковальський, навчаються студенти та аспіранти з КНР, В'єтнаму, Ірану та інших зарубіжних країн.

Підсумовуючи все сказане про ювіляра, не можна не згадати й те, що професор Ковальський затвердився як авторитетний науковець з теорії архітектури та типології навчальних закладів. З під пера автора вийшло понад 200 наукових праць та близько 100 наукових публікацій з проблем архітектури, в т.ч. монографій. Серед них: "Архітектура учбових зданий" (1980), "Архітектурно-художественное оформление школы" (1984), "Архітектура учебно-воспитательных зданий" (1988), "Архітектура вищих навчальних закладів" (2011) та

Китай. Будівництво університетської бібліотеки в м. Шеньян

головний архітектор проєкту спільно з групою фахівців КиївЗНДІЕП переміг у міжнародному конкурсі на проєкт Ляонінського університету в м. Шеньян (Китай), реалізований в будівництві. Через три роки став переможцем кон-

навчальних посібників (з грифом МОН України) "Архітектурне проектування висотних будинків" (2012), "Типологія громадських будинків і споруд" (2012).

Визнанням внеску професора Ковальського у вітчизняну освіту служать

Закінчення на стор. 4

Захист бакалаврів

ВИСОКИЙ ПРОФЕСІЙНИЙ РІВЕНЬ АРХІТЕКТУРНИХ РІШЕНЬ 2013

В січні 2013 р. відбулася щорічна, але від того не менш значна подія – захист бакалаврів архітектурного факультету КНУБА. Зазвичай в перший день захисту в вестибулі архітектурного факультету організується виставка дипломних робіт бакалаврів. Цього року на архітектурному факультеті захистилося 325 бакалаврів. Потужну виставку бакалаврських дипломних робіт відвідали Міністр освіти і науки, молоді та спорту України Д.В. Табачник, Голова Солом'янської районної держадміністрації І.П. Сидоров, ректор КНУБА професор П.М. Куліков, проректор В.А. Баженов, представники посольств іноземних країн, студенти яких навчаються на архітектурному факультеті – Ірану,

Китаю, Молдови, Росії, голови і члени ДЕКів, що працювали цього року, викладачі, студенти та їх батьки.

Міністр освіти Д.В. Табачник оглядає виставку дипломних робіт на архітектурному факультеті

На кафедрі містобудування цього року захистилося 54 бакалавра, в тому числі 10 іноземних студентів. Тематика бакалаврських дипломів була спрямована на розробку соціальних об'єктів повсякденного та унікального користування. Це – будівлі і споруди виробничого, фізкультурно-оздоровчого, культурного, культурно-побутового, громадського, медичного, науково-дослідного, рекреаційного призначення.

Враховуючи специфіку кафедри містобудування велика увага в бакалаврських проєктах була приділена містобудівним розробкам: аналізу опорного плану, генплану ділянки проектування, транспортному обслуговуванню запроєктованої споруди, функціональному зонуванню ділянки та збереженню її природного оточення. Практично кожний бакалаврський проєкт супроводжувався макетом будівлі.

Про це свідчать проєкти таких студентів: Білоусов Д.О. "Яхт-клуб в м. Федосія" (кер. доц. Куделін А.Є.); Губанова О.В. "Інтерактивний музей малої академії наук в м. Києві" (кер. доц. Казимирський В.Б.); Селіхова Д.Ю. "Центр паліативної медицини в м. Києві" (кер. проф. Кушніренко М.М.); Кириченко А.О. "Навчально-тренувальний ком-

плекс малої авіації в с. Ходосівка Київської області" (кер. доц. Яценко В.Б.); Кучабський К.В. "Музей Чорнобиля в с. Дитятки Київської області" (кер. ас. Біленко Я.В.); Весна Б.А. "Центр архітектурної творчості в м. Києві" (кер. ас. Мороз І.М.); Ткаченко Є.В. "Сміттєпереробний завод в м. Кіровоград" (кер. доц. Токар В.О.); Стасюк М.Д. "Центр здоров'я матері та дитини в м. Києві" (кер. проф. Жежерін В.Б.); Фенчак В.В. "Критий басейн в м. Києві" (кер. доц. Куделін А.Є.); Зазимко Т.В. "Будинок Департаменту з авіаперевезень України в м. Києві" (кер. ас. Козлова Ю.В.); Костюк С.П. "Виробничий комплекс швейного об'єднання "Нова мода" в м. Києві" (кер. доц. Павловський О.Б.); Михайловська Л.П. "Садовий центр в м. Києві" (кер. ст. викл. Гнезділова О.В.); Кватерчук М.А. "Центр декоративно-прикладного мистецтва в м. Києві" (кер. ст. викл. Кравчук О.А.); Палійчук О.Ю. "Центр дозвілля молоді в м. Києві" (кер. доц. Носенко Г.А.).

Група дипломних бакалаврських проєктів була націлена на упорядкування, благоустрій і озеленення тери-

торії нашого рідного Університету: Куркова І.А. "Центр спілкування молоді в м. Києві" (кер. ст.викл. Іносова Т.Ю.); Романова К.О. "Архітектурний клуб в м. Києві" (кер. доц. Казимирський В.Б.).

Дипломні проєкти іноземних студентів продемонстрували як тенденції збереження національної архітектури, так і впровадження сучасної постмодерністської архітектури в забудову міст своєї країни. До цієї групи треба віднести: Інч цзе "Школа каліграфії в м. Нанчанг (Китай)" (кер. доц. Курило О.І., ас. Вовчок Л.Л.); Янь Хайлун "Туристичний готель в м. Пінлян" (кер. доц. Василенко Л.Г.); Чжоу Юе "Оздоровчий центр в Великому Пекіні" (кер. доц. Василенко Л.Г.); Челюкова І.О. "Будинок виноробства в м. Кишиневі" (кер. доц. Шпаковська В.Т.); Сейд Машхур Шоторбан "Культурний центр Ірану в м. Києві" (кер. доц. Павловський О.Б.); Овчинник Є.О. "Музей природи Бурятії в м. Улан-Уде" (кер. доц. Лопатюк М.О.); Шаповалов П.І. "Студентський гуртожиток в м. Кельн (Німеччина)" (кер. ст.викл. Абрамова Н.П.).

Члени ДЕКу, що працював на нашій кафедрі, до складу якого входять на-

родні та заслужені архітектори України, провідні спеціалісти науково-дослідного і проектного інституту "ДІПРО-МІСТО", Міністерства регіонального розвитку будівництва і житлово-комунального господарства, Головного управління з архітектури, містобудування та благоустрою території Київської міської держадміністрації, доктори наук, професори КНУБА, уважно і прискіпливо слухали кожного із 54 бакалаврів, давали оцінку кожному проєкту і висловлювали творчі побажання на майбутнє. Користуючись нагодою, кафедра висловлює глибоку подяку всім членам нашого ДЕКу.

Таким чином, можна констатувати, що дипломні роботи бакалаврів кафедри містобудування підвели підсумки навчання студентів за 4,5 років і продемонстрували достатньо високий професійний рівень та багату палітру сучасних архітектурних рішень і прийомів.

Хочу побажати бакалаврам-випускникам здоров'я і подальших творчих успіхів в навчанні і в житті.

М.М. Кушніренко, зав. кафедри, канд. арх. професор

В добрый путь!

ТОРЖЕСТВЕННОЕ ВРУЧЕНИЕ ДИПЛОМОВ ВЫПУСКНИКАМ- ИНОСТРАНЦАМ

Наша страна всегда была гостеприимной, с теплым и хорошим отношением к иностранцам. Поэтому иностранные студенты все чаще выбирают украинские вузы. Это не только студенты из Азии, Африки или России, а даже из развитых стран Европы, где, как принято считать, высокий уровень образования. Сейчас в наших высших учебных заведениях почти 800 человек из Польши, около 100 студентов из Германии, 36 – из Великобритании. Всего иностранцев в наших вузах сейчас более 56000 (по данным МОН).

Особенно студенты-иностранцы заинтересовались обучением в Украине после Евро-2012. Но и в нынешнем 2013-м году, продолжают звонить и расспрашивать, как можно поступить в наши вузы, рассказывает в прессе Василий Шик, директор Украинского центра международного образования Минобразования. Но сейчас не об этом.

1 февраля в Киевском национальном университете строительства и архитектуры торжественно вручали дипломы выпускникам архитектурного факультета.

Поздравить выпускников и пожелать им успехов пришли их друзья и родители, преподаватели, сотрудники, представители посольств, администрация университета.

По-отечески тепло поздравляли своих воспитанников ректор, д.е.н., профессор П.М.Куликов, проректор Е.А.Горова, декан архитектурного факультета А.В.Кашенко, зав кафедр градостроительства М.М.Куширенко. Они выразили надежду, что память об университете и преподавателей останется с ними на всю жизнь, и вскоре их дети будут учиться в нашем учебном заведении.

Наконец наступил торжественный момент. И ректор университета, д.е.н., профессор П.М.Куликов вручает дипломы бакалавров выпускникам архитектурного факультета – гражданам Китая, Ирана, Молдовы, России и др.

Иностранцы выпускники КНУСА с успехом работают по специальности в своих странах или за рубежом. Часть выпускников продолжает обучение в магистратуре...

Искренне и сердечно благодарил от всех выпускников иностранных держав Шахер Мухаммед Еврахим из Ирана, сказав, что все мы очень рады украинскому диплому и тому, что учились в университете строительства и архитектуры.

И в заключение ректор, профессор П.М.Куликов пожелал выпускникам успешной и легкой дороги, также не останавливаться на том, что достигли, работать и развиваться дальше.

Материал подготовлен газетой

ЩАСТЯ СЛУЖИТВА АРХІТЕКТУРИ (продовження, початок на стор. 3)

зокрема, суспільні посади, почесні і урядові нагороди. Так, багато років Леонід Миколайович був членом експертної ради ВАК України. В даний час – член експертної ради з експертизи дисертаційних робіт при МОНМС України. Член Спеціалізованої Ради по захисту докторських та кандидатських дисертацій при КНУБА. Неодноразово очолював державні екзаменаційні комісії в різних вищих навчальних закладах. Старанно передає свій досвід і знання студентам і аспірантам, під керівництвом професора захищено 13 кандидатських дисертацій. Курси лекцій Л.М.Ковальського з актуальних проблем архітектури відвідує

Китай. Університетські гуртожитки в Шеньяні

велика кількість слухачів. Хочеться відзначити і активну громадську діяльність професора як члена Національної спілки архітекторів України, дійсного члена Української академії архітектури.

За багаторічну сумлінну працю, плідну наукову і практичну діяльність, вагомий особистий внесок у розвиток архітектури, активну участь у підготовці фахівців професор Ковальський відзначений грамотою Президії Верховної

Проект лекційних аудиторій в м. Шеньян

Невідоме про відоме

ПРО ЩО РОЗПОВІСТЬ ПОЧЕРК?

МИ ПИШЕМО
НЕ РУКОЮ, А "МІЗКАМИ"

ТЕРМІН "графологія" (вчення про почерк) ввів у другій половині XIX століття французький абат Мішо. Пізніше у Франції ж на цю тему було написано чимало книг. Припущення про зв'язок почерку з якостями, якими наділена від народження людина, має більш глибоке коріння – воно існує з часів античності. Ще давньогрецький філософ і вчений Аристотель помітив, що внутрішній світ людей знаходить відображення не тільки в їхньому вигляді, вчинках, мові, але і в манері письма. Про що ж може розповісти почерк? "За аналогією з голосом і відбитками пальців наш почерк унікальний. Так що перш за все графологія діагностує внутрішній психічний стан людини, її характер, нахили. Наприклад, проаналізувавши всього три-чотири пропозиції, написані від руки, можна виявити приховані таланти особистості і сприяти вибору того чи іншого роду діяльності", – говорить психолог і графолог Світлана Коваленко.

"До 14-річного віку базові навички письма доводяться до автоматизму, – продовжує вона. – І що б людина не написала, вона зробить це тільки однієї її властивим способом. Адже пишемо ми не рукою, а "мізками"! Головне, що характеризує почерк будь-якої людини, – це своєрідний енергетичний згусток: інформаційний код особистості. І досвідчений графолог завжди налаштується саме на нього".

ТАЄМНИЦІ
ДУШІ НАПОЛЕОНА

ПРО ЩО може говорити, наприклад, дрібний, убористий почерк з невеликою відстанню між літерами? Володарі такого почерку, як правило, – люди економні, ошадливі, пояснює фахівець. А ось крупний, розмашистий почерк, навпаки, свідчить про широту натури, про деяку неприборканість характеру, демонстративність, якщо хочете, поведінки.

Автографи Наполеона.

1. Підпис в чині артилерійського капітана (1793). 2. Підпис Наполеона-імператора (1804). 3. Підпис після перемоги при Аустерліці (1805). 4. Підпис після битви під Москвою (1812). 5. Підпис при виступі з Росії (1812). 6. Підпис після битви при Лейпцігу (1813). 7. Підпис на острові Св. Олени.

Свої висновки графолог робить, оцінюючи безліч особливостей почерку – нахил, натиск, висоту і ширину літер, конфігурацію слів, форму з'єднань і багато інших дрібниць.

Саме вони повідали чимало "таємного" про характер великих, про те, в якому стані духу перебували вони в той чи інший момент. "Давайте подивимося на лист Бонапарта, коли він був ще капітаном, – пропонує графолог. – Він написав його, клопочучись про свою сестру, в 1793 році і адресував Директорії. Почерк швидкий, як би прагне уперед (котрий писав не звертаючи уваги на форму літер). Однаковий розмір штрихів вказує на систематичність дій і вичікування зручного моменту. Помітна й турбота про сім'ю, про близьких. Але вже видно зачатки форми подвигів і слави, що виявляється в підписі, що підіймається і перекресленому твердому натискуванні розчерку".

Зовсім інші, на думку експерта, тексти, написані Наполеоном-імператором

(1804 рік). Тут почерк впевнений, з клиноподібними штрихами, зробленими з великим ефектом. Штрихи гордовиті, повні гідності, що вказують на велич. Розчерк сміливий, прямий, енергійний.

І, нарешті, рядки Наполеона – в'язня острова Святої Олени. Вони вказують, як каже Коваленко, на достаток малим, душевну тугу. Почерк Наполеона – переконливе підтвердження того, що ми пишемо не рукою, а "мозком".

Словом, виявилось, що, досліджуючи лише почерк Наполеона, можна попередити, як розвивалася кар'єра нікому не відомого офіцера французької армії, як домігся він вищої влади і зазнав краху. Почерк Наполеона – переконливе підтвердження того, що ми пишемо не рукою, а "мозком".

ГРАФОЛОГ
ПІДКАЖЕ ВИХІД

НУ А ЧИМ може бути корисно вивчення почерку в сучасному житті? Не будемо торкатися "детективної" сторони питання – про це вже чимало сказано. Відзначимо інше. Аналіз графолога може скорегувати, наприклад, сімейні відносини. Розглянувши почерки дітей і дорослих, фахівець вкаже на помилки, які допускаються у вихованні, дасть рекомендації, як підвищити самооцінку сина чи доньки, впізнає їх нахили, здібності, допоможе пробудити в дітях почуття впевненості та відповідальності.

За зразком почерку і підписів подружжя консультанти виявляють особливості їх взаємовідносин і називають спосіб виходу з сімейної кризи. І що найдивніше, тут не потрібно, як на сеансі психотерапії, нічого розповідати фахівцеві. Йому все відкриють ваші рукописні тексти. По почерку можна навіть зрозуміти, зраджував тобто чоловік чи ні.

Допомога графолога може виявитися корисною і в багатьох інших випадках. Так, можна визначити характер людини, ступінь її благонадійності, чесності, порядності, виявити шкідливі звички, справжні мотиви тих чи інших дій, наявність наркотичної та алкогольної залежності, психічних або інших захворювань, виявити талант і підказати, чим же варто людині займатися...

ПІДПИС –
ЦЕ ЯК ВІЗИТНА КАРТКА

І ЩЕ про одну майже фантастичну особливість графології. Виявляється, для "оперативності" висновків тут досить дослідити ... тільки підпис. Всього три-п'ять літер! "Підпис – це як візитна картка, – каже Коваленко. – У деяких вона буває дуже красива, витюватата, а при близькому контакті розумієш, що людина більше хоче здаватися, ніж бути ... Часто підпису дійсно достатньо для експрес-аналізу особистості. Наприклад, підпис без розчерку – свідчення культури і смаку людини. Так часто розписуються чимало великих письменників і вчених. Прямий розчерк, що доповнює підпис, належить, швидше за все, персоні енергійній, рішучій і сміливій. Хвилястим розчерком володіють люди дипломатичні, здатні обходити складні ситуації"...

А іноді підпис кінчається крапкою. І, на думку фахівця, це говорить про схильність до самоаналізу, вміння приймати зважені рішення і доводити справу до кінця. Перекреслений підпис – самокритичність, невдоволення собою, сумнів. Ну а всього при аналізі підпису психолог-графолог використовує більше 40 ознак. Ось так!

За матеріалом
Євгена Пасішніченка

Ради Української СРСР (1986), подякою Кабінету Міністрів України (2003), подякою Голови КМДА, знаком "Відмінник освіти" МОН України, знаком Асоціації навчальних закладів України приватної форми власності, грамотами Держбуду України та інших організацій.

Викладач, вчитель, наставник Л.М. Ковальський створює все нові і нові проекти, які, немов за помахом чарівної палички, перетворюються в реальні будівлі. І ось тут йому можна тільки позздрити,

бо для архітектора немає більшої нагороди, ніж бачити свої задуми здійсненими. З ювілеєм, шановний Леоніде Миколайовичу, бажаємо і надалі, щоб ваші досвід і знання сприяли розвитку КНУБА, як провідного університету України в галузі архітектури та будівництва.

Друзі, колеги, співробітники
кафедри теорії архітектури,
редакція газети
"Архітектура і Будівництво"

На пагорбах київських ІСТОРІЯ КИЇВСЬКИХ ВУЛИЦЬ І МАГІСТРАЛЕЙ...

Тверде покриття на київській
Прорізній вулиці. 1913 рік

На кінець XIX століття в Києві налічувалося 230 вулиць і 17 площ, які висвітлювалися майже 2000 газовими ліхтарями. У цей період дорожня інфраструктура міста почала розвиватися стрімкими темпами. Почали проводитися масштабні роботи з вимощення нових та ремонту старих вулиць. Київ був першим серед міст Імперії, де почали будуватися мозаїчні бруківки на бетонній основі. Ці роботи охопили центральні магістралі: вулиці Хрещатик, Олександрівську, Миколаївську, Володимирську та ін. Граніт для цієї бруківки завозився зі Швеції. Вже в 1912 році половина вулиць міста мала тверде покриття.

У кінці 1914 року за ініціативою Міської Управи шляховики міста отримали першу "поливальну машину". Революційні події 1917–1920 рр. негативно відбилися на стані міського господарства взагалі, в тому числі дорожнього. 1932 року довжина Київських вулиць складала 548 км, або 7,9 млн. кв.м. Лише 45,5 відсотків з них були вимощені. У тридцять років починається перебудова периферійної вулично-мережі, на реконструкції центральних магістралей починає застосовуватися асфальтобетон. Однак ці роботи суттєво стримувалися через відсутність у місті належної дорожньо-будівельної бази.

Понад 180 років тому в Києві народилася дорожня служба. З архівів відомо, що тоді в нашому місті було близько 40 вулиць та понад 100 провулків. Їх потрібно було упорядкувати, ремонтувати, будувати тверде покриття. За ініціативою Будівельного Комітету Київської міської управи в 1836 році передбачався обсяг робіт з вимощення вулиць і тротуарів близько 3 тисяч кв. м. З цього часу будівництво твердого покриття та ремонт в Києві здійснювались щорічно, за планом. Тоді ж був розроблений Генеральний план забудови міста, який працював близько 50 років. Одним з найголовніших досягнень цього періоду було спорудження в 1848–1853 рр. Ландоцевого 730-метрового мосту через р. Дніпро. Проектування і будівництво цього мосту здійснено під керівництвом англійського інженера Чарльза де Віньоля. Міст мав сім кам'яних опор і зворотної пристрій для розведення судноплавного прогону.

У 1936 році був затверджений новий Генеральний план Києва, який мистив в собі ідею розширити місто на лівобережжя.

За довоєнні десятиліття завдяки комплексному підходу при вирішенні питань розвитку міста та його комунальної інфраструктури дорожнє господарство міста було виведено на якісно новий рівень. Стрімкий розвиток мереж громадського транспорту вимагало створення потужної дорожньої інфраструктури. Тверде покриття отримали під'їзні шляхи до Києва з боку Житомира, Броварів, Пост-Волинського. Асфальтобетонне покриття з'явилося на вулицях Дарниць, Голосієва, Чоколівки. Повністю була упоряджена проїзна частина і тротуари на центральних магістралях столиці, влаштовувалася дощова каналізація, площа зеленої зони міста дорівнювала 1600 гектарам, тобто 10 кв.м на кожного киянина. У 1940 році кількість світлоточок на вулицях міста збільшилася до 7,8 тис. одиниць, налагоджувалося механічне прибирання вулиць, в тому числі взимку.

В цілому, в цей період міське комунальне господарство являло собою досить потужну галузь. Тут налічувалося 11 спеціалізованих трестів та управлінь, до складу яких входили і підрозділи, відповідальні за стан дорожніх мереж міста.

Події Великої Вітчизняної війни на кілька років перервали творчу працю киян.

І от прийшов переможний 1945-й. Під час війни наше місто втратило понад 40% житлового фонду, близько 80% громадських споруд, практично всю інженерно-транспортну інфраструктуру. Щоб продовжувати упорядковувати місто організували Управління благоустрою. На його баланс – 550 км доріг, з яких лише 45,2 км мали

удосконалене покриття, 363,0 км – тверде, а решта – 141,8 км представляли собою вуличну мережу без дорожнього одягу. Площа незамощених проїздів і тротуарів становила близько 465,0 тисяч кв.м, а протяжність вулиць, обладнаних зовнішнім освітленням, лише 145 км. Цілком зрозуміло, що санітарно-технічний стан всіх цих об'єктів за об'єктивних причин було далеким від бажаного. Майже все доводилося починати спочатку. Руками киян місто почало заліковувати свої рани.

Щоб відновити зруйноване війною місто, був складений перший післявоєнний Генеральний план Києва. Ним передбачалося поновлення всіх видів інженерного забезпечення міста, розвиток дорожнього господарства та транспорту. Щоб в мінімальні терміни відновити вулично-дорожню мережу міста шляховики використовували навіть бити цеглу та інші уламки матеріалів, які з'явилися при розбиранні завалів зруйнованих споруд. Навіть при відбудові проїзної частини Хрещатика використовувалися ці відходи. І ще довго, аж до кінця 50-х років основним матеріалом для будівництва був рваний камінь, який кололи вручну, головним чином неподалік від Залізничного мосту на лівому березі Дніпра, на Березняках.

Протягом 1946–1960 рр. в Києві побудували 13 мостів і шляхопроводів: міст ім. Патона, Парковий пішохідний міст, шляхопроводи автовокзальний, на Харківському шосе. Перша в місті транспортна розв'язка в двох рівнях була побудована в 1951 році на перетині Повітрофлотського та Брест-Литовського проспектів (нині проспект Перемоги).

Реконструюються магістральні вулиці, транспортно-інженерні споруди, зокрема, підземні пішохідні переходи.

До речі, перший підземний пішохідний перехід був побудований в Києві в 1962 році на Європейській площі.

У зв'язку з потребами стрімко зростаючого міста збільшуються й обсяги дорожніх робіт: необхідні нові структурні зміни, спеціалізації підприємств. І спеціалізоване експлуатаційне управління дорожнього господарства Києва було реорганізоване в Управління будівництва та експлуатації автомобільних доріг м. Києва й отримало в 1977 році нову назву "Київміськшляхбуд". Зараз об'єднання називається "Київміськгідрошляхміст".

На утриманні міста знаходиться 1600 км автошляхів загальною площею 25,0 тисяч кв. м, 137 мостів, шляхопроводів загальною довжиною більше 21,0 км, 200 підземних пішохідних переходів, понад 700 км мереж закритої зливової каналізації й міські вулиці – 115,0 тисяч.

Завдяки відновленню парку сучасними спеціальними механізмами виробництва таких фірм, як "Шмідт" (Німеччина), "Бродвей Синьйор" (Швеція), "Бобкет" (США), "Марсель Бошунг" (Швейцарія) наш Київ має можливість швидше та якісніше виконувати всі роботи з експлуатаційного ремонту й будівництва вулиць. За останні рік-півтора реконструйовано Хрещатик, бульвар Дружби Народів, площі Слави й Героїв Великої Вітчизняної війни, капітально відремонтовано бульвар Лесі Українки, вулиці Суворова, Січневого Повстання, Московську, Старонаводницьку й ін.

До наших сучасників перейшла естафета від поколінь, й від нас залежить чи стане красивішим й облаштованішим Київ у майбутньому.

Катерина Величко,
студентка 3 курсу КНУБА

Останні будівельні новини МАЛОПОВЕРХОВА ЗАБУДОВА

Зараз у Києві намітився новий тренд в будівництві житла. Забудовники активно розвивають напрямок малоповерхових житлових комплексів (ЖК). За останні два роки в столиці став активно розвиватися формат житлової нерухомості: малоповерховий житловий комплекс. У 2013 році розвиток даного типу житла продовжиться. Про це 4 лютого повідомив директор проектної групи "Архітектура" Олександр Попов.

За словами експерта, для даного формату характерна комплексна забудова земельної ділянки будинками висотністю 5–12 поверхів в периферійних районах столиці. "На сьогоднішній день малоповерхові житлові комплекси доцільно будувати на території з невисокою вартістю землі, тобто в спальних районах. Активне будівництво таких об'єктів в поточному році продовжиться в Дарницькому і Голосіївському районах міста. У перспективі малоповерхові комплекси можуть з'явитися на місці не використовуваних промислових зон", – говорить експерт.

Попов також зазначив, що малоповерхова забудова в порівнянні з висотною, більш комфортна для людини як у побутовому, так і психологічному плані. Але в той же час висотне будівництво завжди залишається актуальним на території з панорамним видом. "До 2014 року обсяг житла в малоповерхових об'єктах в загальній структурі пропозиції на первинному ринку столиці складе близько 7%. Сьогодні цей показник не перевищує 4%", – повідомив він.

Петро Лопата, студент КНУБА

МИКОЛАЇВСЬКИЙ ЛАНЦЮГОВИЙ МІСТ

Таким був Ланцюговий міст у Києві

Розвиток Києва вже давно вимагав зведення постійного мосту через Дніпро. Ще 1829 року на необхідність такого мосту звертав особливу увагу імператор Микола I.

200 років тому (1680) на цьому місці був тимчасовий плаваючий Спаський міст. Дорога від нього приводила якраз до Спаської церкви. Взимку люди переправлялися по кризі. Біля берегів зводили дерев'яні сходні і з'їзди на лід, які засипали снігом. Така переправа діяла до того, як настане перша відлига. Коли починався рух криги, а за цим слідували солдати особливої роти, нікого до переправи вже не допускали, щоб кияни не ризикували життям. Винуватих доставляли до дільниці та карали штрафом.

У 1839–1844 роках розглядалися кілька проектів нового мосту. Вони були запропоновані інженерами П.П.Мельниковим та А.Д.Готманом, але їх відхилили. Ще один проект запропонував талановитий англійський архітектор Чарльз Віньоля (правда його консультантом під час розглядання був П.П.Мельников).

27 вересня 1853 року в Києві був освячений пам'ятник князю Володимиру. І цього ж дня відкрили ланцюговий міст через Дніпро. Вартість проекту та будівельних робіт складала близько трьох з половиною мільйонів карбованців сріблом. Робота та матеріали коштували ще 2 мільйони 350 тисяч плюс додаткові витрати, які також вилилися ще в один мільйон.

Тридцятого серпня 1848 року відбулося закладання постійного кам'яного мосту через Дніпро.

Дуже великі зусилля потрібні були для будівництва найбільшої споруди довжиною 365 сажнів (776 метрів). Загальна вага споруди досягла 100 тисяч пудів. Постійний рух по мосту відкрився лише 1855 року, але пішоходи почали користуватися мостом на два роки раніше. По високому велінню імператора Олександра II його нарекли Миколаївським.

Полотно моста спиралося на п'ять кам'яних "биків", викладених у підстави гранітними брилами. Верхні частини опорних "биків" мали форму арок з баштами з боків, виконаних в архітектурі середньовічної англійської готики. "Бики" з'єднувалися між собою залізними ланцюгами, настільки потужними, що вага окремої ланки становила 12 пудів (192 кг). Всі металеві частини мосту, виготовлені у Бірмінгемі, за участю інженерів Фокса і Гендерсона, привезли на 16 кораблях до Одеси, а звідти доставили на підводах, запряжених волами, до Києва.

У 1912 році у Передмістну Слобідку (нині – Гідропарк) було прокладено трамвайну лінію. Міст виявився настільки міцним, що міг витримувати навантаження у три пуди на кожен квадратний фут чи 310 тисяч пудів на всю конструкцію.

До 1900 року міст мав розв'язку частину для пропуску мачтових судів, що

Залишки ланцюгового мосту

приводиться у рух поворотним колом за участю всього чотирьох чоловік. Пізніше полотно мосту трохи підняли, фарватер річки поглибили, і необхідність у розв'язній секції моста відпала.

Для ремонту та утримання об'єкта Міська Дума встановила мита. За проведену через міст корову – шість копійок, за коня – дев'ять ...

У липні 1920 року білополяки підірвали один з прольотів мосту. Розірвані ланцюги потягнули за собою всю споруду.

До відновлення цієї важливої для міста комунікації приступили наприкінці 1921 року, однак проект капітальної реконструкції (по суті, нової споруди) Є.О.Патон представив тільки у січні 1924 року. Кам'яні арки мосту замінили металевими, більш високими, прольоти підняли, зберігши систему ланцюгів.

1 травня 1925-го "старий" міст відкрили, присвоївши йому ім'я Євгенія Бош.

18 вересня 1941-го, залишаючи Київ, частини Червоної Армії підірвали міст імені Бош, який кияни за звичкою називали ланцюговим, і прокладений за ним у напрямку до Броварського шосе Русанівський міст. Сьогодні приблизно на цьому місці знаходиться міст Метро.

ЩО БУДУВАТИМУТЬ НА АНДРІЇВСЬКОМУ УЗВОЗІ?

Всім відомо, що навесні 2012 року на Андріївському узвозі розгорівся конфлікт.

Він пов'язаний із знесенням трьох історичних будівель. Одна з них – корпус швейної фабрики "Юність" – була частиною виробничого корпусу мінеральних вод Едуарда Неметти, заснованого ще в 1863 році. У 1980-і роки на розі Андріївського узвозу прибудували новий будинок з башточкою. Якраз тоді спуск ретельно реконструювали під старовину, зробивши її улюбленим місцем киян. Будівництво було проведено настільки грамотно і делікатно, що новобудова виявилася цілком співзвучною давнім будовам по сусідству. Так розповідає про історію Києва Едуард Кальницький.

Однак громадськість Києва виступила категорично проти забудови історичного центру міста. Що ж тепер побудують на цьому місці? Громадська рада Андріївського узвозу визначила дві концепції забудови цього простору.

Перший проект передбачає будівництво концертного залу із природною акустикою для виконання камерних оркестрових творів, камерних балетних/театральних вистав, місткістю 400–500 місць, із додатковим виставковим простором та інфраструктурою.

Другий проект пропонує збудувати поліфункціональний культурний центр за принципом відкритого майданчика.

Пропонується сумістити зали-трансформери для театральних-музичних заходів, виставкових і дискусійних залів, із додатковою інфраструктурою.

По допомогу в прийнятті фінального рішення Громадська палата звернулася до Миколи Скиби – відомого історика, етнографа й арт-критика, поставивши перед ним завдання зробити аналітичний звіт щодо того, як функціонують подібні центри в Україні та за кордоном, а також вивчити потенційний попит на арт-простір такого типу.

"Громадська палата ради вийшла на фінішну пряму і вже скоро представить рішення про функціональне призначення культурного простору на Андріївському узвозі, за долею якого спостерігають всі небайдужі кияни, – говорить Юлія Філоненко, активіст та координатор Громадської ради. – Я переконана, що цей прецедент діалогу між компанією ЕСТА Холдинг і громадськістю є першим кроком до формування нової культури ведення бізнесу в нашій країні".

Підготував Тарас Тараненко,
студкор газети

Гість з Дніпропетровська до КНУБА ЖІНОЧА КОМАНДА З МІНІ-ФУТБОЛУ ВИЩОЇ ЛІГИ

Восьмого лютого з Дніпропетровська до Києва прибула команда "Злагода". Наступного дня їй належала завзята боротьба за

перше місце у вищій лізі з командою міста Києва "Біличанка", однієї з найсильніших команд у Європі.

Женский футбол. Высшая лига. Турнирное положение

М	Команда	И	В	Н	П	М	О
1	"Біличанка НПУ" м.г. Коцюбинское	7	6	1	0	89 - 11	19
2	"Злагода" г. Днепропетровск	7	5	2	0	46 - 10	17
3	"Ніка-ПНУ" г. Полтава	7	4	2	1	53 - 20	14
4	"Ятра-УДПУ-Базис" Умань	7	3	1	3	28 - 46	10
5	"УАБД" г. Сумы	7	3	0	4	30 - 40	9
6	"ФКЛ-Интер" г. Луганск	7	3	0	4	22 - 51	9
7	"Біла Лінія" с. Шкаровка	7	1	0	6	19 - 71	3
8	"НМС" г. Черкассы	7	0	0	7	12 - 46	0

"Злагода" – молода команда

1995–1996, чотири роки грає у вищій лізі, срібний призер чемпіонату України 2012. Нещодавно в Сумах проходив перший міжнародний турнір з футболу серед жінок студентських команд "Кубок ректора

УАБД НБУ", там команда "Злагода" посіла перше місце і здобула можливість представляти Україну на чемпіонаті Європи серед студентів, який пройде 21 липня в Іспанії.

Зігравши з цією командою ми отримали багатий досвід, а саме: відчули, яка повинна бути швидкість, як необхідно пересуватися на полі, тактичні дії.

Дискусії

ІННОВАЦІЙНУ РОЗВ'ЯЗКУ ВИВЧАТЬ ЕКСПЕРТИ

Шулявка. Вже не перший рік розв'язка на перетині проспекту Перемоги та вулиці Довженка і Гетьмана не витримує навантаження. Транспортні потоки, затори тут є звичним явищем. Після декількох пожеж на ринку під шляхопроводом стан останнього викликає суттєве занепокоєння, навіть незважаючи на встановлені додаткові підпірки.

Декілька років вже триває обговорення громадськістю проектів кількох розв'язок. Авторами однієї є спеціалісти інституту "Київшляхмістпроект". Вона передбачає оновлення нинішньої розв'язки з доповненням її поворотами за рахунок знесення корпусу заводу "Більшовик".

Існує ще альтернативний проект інженера Віктора Петрука. За його словами, проект не має аналогів у світі, однак за розрахунками повинен збільшити пропускну здатність перехрестя майже втричі – з 8 тис. авто на годину до 22–27 тис. Головною ідеєю – реверсне коло лівостороннього руху – випробували на майданчику одного з київських супермаркетів, і волонтери-автомобілісти здебільшого були задоволені.

"Одне з головних питань, що нерідко виникає, це чому ширина транзитних проїздів становить лише чотири смуги, – зазначив Віктор Петрук. – Ми вивчили транспортні потоки і виявили, що лише близько половини транспорту, що ру-

хається естакадою над проспектом Перемоги, є транзитним. Багато автомобілів виконують повороти ліворуч з вулиці Гетьмана на проспект Перемоги та з проспекту на вулицю Довженка. У випадку нинішньої розв'язки машини, що виконують повороти, рухаються у одному потоку з транзитними, тоді як у нашому проекті всі можливі повороти виконуються через реверсне кільце. Транзитний проїзд проспектом Перемоги плануємо у шість смуг, однак це скорше для перспективи подальшого розширення магістралі..."

Далі Віктор Петрук розповів, що трирівнева розв'язка з кільцем займає значно менше площі, ніж класична типу листа конюшини, і це уможливить зберегти цех заводу "Більшовик". – 3 12

тисяч квадратних метрів доведеться знести лише 400, тобто будівлю, яку, до речі, є однією з двох пам'яток архітектури періоду індустріалізації, буде збережено. Більше того – за рахунок лівих поворотів нинішньої розв'язки вивільняється гектар землі, де можна облаштувати сквери".

Тепер справа за експертами. До складу робочої групи мають увійти експерти головних управлінь Київміськдержадміністрації з питань містобудування і архітектури та транспорту і зв'язку, КК "Київавтодор", а також розробника іншого проекту реконструкції – інституту "Київшляхмістпроект". Тож дискусії триватимуть...

Підібрав **Тарас Тараненко**, студкор газети

Кажуть: "скільки б спортсмен не тренувався, поки він не змагатиметься, він не підвищить свій рівень".

Дякуємо команді "Злагода" за отриманий досвід і бажаємо їм подальших перемог!

Склад команди КНУБА:

1. Гасанова С. Ф. – ст. викладач кафедри ФВіС

2. Семенец Яся – АБС-57
3. Люта Ірина – випускниця
4. Стоянова Анна – МБ-21
5. Джуриак Ульяна – АБС-22А
6. Немеш Люба – МБ-11А
7. Харченко Марина – АБС-14Б

С. Гасанова, старший викладач кафедри фізвиховання і спорту

Під здоровим способом життя розуміється оптимальне співвідношення праці та відпочинку, збалансоване по енергетиці і складу харчування, рухова активність, дотримання правил гігієни, відсутність згубних звичок, сімейне благополуччя, захопленість справою, позитивний настрій, толерантність. Здоровий спосіб життя дозволяє бути до старості здоровим психічно, морально і фізично. Газета вирішила запитати у студентів, як вони розуміють це визначення і чи ведуть здоровий спосіб життя. Своїми думками і досвідом ділиться третьокурсниця КНУБА Наталя Боднар.

КОЛИ ВСЕ У КОМПЛЕКСІ – ЦЕ І Є ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ

Зранку я люблю їсти легку їжу. Бо якщо з'їсти, скажімо, вареники і йти на пари, то почуватимешся не дуже добре. Тому краще приготувати вівсяні пластівці або випити чаю з бутербродом, хоч канапка – це не зовсім здоровий спосіб життя, та все ж не найгірший варіант сніданку. Треба стежити за фігурою, тому вечера має бути ще легша, ніж сніданок.

Взагалі, їсти можна все, але в малих кількостях, щоб не переїдати. Обов'язково їсти кожного дня супи, це надзвичайно корисно для шлунку. А от дієти не поважаю, бо вони шкідливі для організму жінки – потрібно їсти різноманітну їжу, інакше багато поживних і необхідних людині речовин організм не отримає.

Я проти вегетаріанства. Наприклад, соя – це заміник м'яса, але не повністю і лише на деякий час. Якщо не їсти м'яса, то потім може статися так, як з моєю однокласницею Ольгою: з п'ятого класу вона замість м'яса їла сою, а згодом почала часто відвідувати лікаря і скаржитися на слабкість у ногах. Коли знову почала їсти м'ясо, стан її здоров'я нормалізувався.

Для підтримки здорового способу життя важливо займатися спортом. Особисто я займаюся стрільбою з лука. Цей вид спорту розвиває м'язи спини, рук, формує точність рухів та ін. А взагалі, я просто люблю багато гуляти, особливо – вечірнім Києвом.

У понеділок, середу й п'ятницю зоранку бігаю й роблю зарядку. Після зарядки заготовую свій організм холодною водою за методом Порфирія Іванова. Субота, неділя – аеробіка, фітнес, плавання. Дуже люблю настільний теніс – він розвиває координацію, швидкість реакції та й, взагалі, покращує настрій.

У вільний від роботи час займаюся спелеотуризмом. Відвідала печеру Попелюшка – це гіпсова печера на території Чернівецької області, але вхід у неї розташований на території Молдови, а також печеру Кришталеву, що знаходиться на території Тернопільської області. Вражень дуже багато, і словами їх передати неможливо.

Аби бути здоровим, потрібно мати хороший психологічний стан, тому я вступила до КНУБА, де мене оточують дуже хороші люди, творчі. Я багато малюю, а коли малюю, то душа спокійна. Деколи, звичайно, є якісь стреси і творчі кризи, але тоді намагаюся більше працювати. Важлива позитивна енергетика мого оточення: я бачу, що творять люди, і хочеться теж творити прекрасне, ще краще, ніж вони.

Покращує мій емоційний стан, відволікає від проблем і створює позитивний настрій також легка музика. І взагалі, коли все гаразд в особистому житті, є заради кого жити, більше віддавати, а не отримувати – це і є щастя.

Записав **Андрій Моргуненко**, студкор газети

Що ви про це думаєте

ЧИ ВАЖЛИВА КУЛЬТУРА МОВЛЕННЯ?

Всі добре знають відомий афоризм Сократа "заговори, щоб я тебе побачив". Мовна культура не обмежується тільки дотриманням норм літературної мови, правильністю та чистотою, але є також умінням висловлюватися точно, виразно, зрозуміло, з використанням усього багатства й потенціалу мови. І якщо зануритись у це безмежне мовне море, поняття "норми" зовсім не буде обмежувати й обтяжувати тебе, – різноманіття мовних засобів дозволить вільно "плавати", будь-яким стилем і в будь-якому напрямі.

Все тече і змінюється, казав один відомий давньогрецький філософ. Мова, а особливо її активна форма, тобто мовлення не є винятком. Вона дуже чутлива й реагує на будь-яке нове віяння та явище. Гегемонія англійської, засилля суржика, вульгаризми й ін. – все це деформують обличчя української мови. Але попри загрози цих сучасних "монстрів", те, якою наша мова буде завтра, насправді залежить від кожного конкретно-го її носія, тобто від тебе і від мене. – Насамперед треба багато читати, вчитися добирати потрібні слова й чітко висловлювати свої міркування. Тоді мова буде красивою, а співрозмовник обов'язково зрозуміє тебе.

Ірина Бойченко, студентка 4-го курсу КНУБА:
"ВАЖЛИВО БАГАТО ЧИТАТИ"

Культура мовлення важлива завжди, особливо в наш інформаційний час, коли, скажімо, досить поширеною є російська мова. Зі спрощенням орфографії, навмисним каліченням слів і ін. Тому виховувати і підвищувати мовну культуру треба постійно. Я для цього насамперед читаю, зокрема художню літературу, перекладні статті у серйозних виданнях. Намагаюся постійно мати слово перед очима.

Софія Вишенька, студентка 1-го курсу університету:

"БІЛЬШІСТЬ СТУДЕНТІВ НЕ ДОТРИМУЄТЬСЯ МОВНИХ НОРМ"

Суть культури мовлення – в дотриманні норм літературної мови, використанні правильних мовних конструкцій, виразів, не зловживанні жаргонною лексикою. Звичайно, у повсякденному житті мало хто спілкується саме так. Більшість сту-

дентів не дотримуються мовних норм. Я особисто намагаюся говорити правильно, насамперед у стінах нашого будівельного. Поза університетом – вдома, у колі друзів – спілкування децю вільніше, але все-таки воно мусить мати рамки; я, наприклад, не сприймаю вульгаризмів.

Михайло Прутуляк, студент 2-го курсу університету:

"МОВА МАЄ БУТИ ЧИСТА, ПРАВИЛЬНА І КРАСИВА"

Якою мовою ти не говорив би, найголовніше, щоб вона була чиста, правильною і звучала красиво. Думаю, щоб мати гарний рівень мовної культури, людина для початку повинна вивчити хоча б граматику і, звичайно, читати літературу.

Оксана Андрущенко, студентка 3-го курсу:

"ЦЕ СКЛАДОВА ЗАГАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ"

Для мене культура мовлення нерозривно пов'язана з поняттям загальної куль-

тури й етики, тобто ставленням людини до інших: чи вітається, чи доброзичлива вона. Думаю, це універсальне поняття, яке однаково поширюється на всіх (незалежно від професії чи сфери діяльності), але врешті, кожен сам вирішує, важливо це для нього чи ні, і сам встановлює межі у мовленні.

Ольга Мацейовська, студентка 5-го курсу університету:

"НЕПРАВИЛЬНЕ ВИСЛОВЛЮВАННЯ – ПРИЧИНА НЕПОРОЗУМІНЬ"

Дуже важливо вміти правильно висловити свою думку – дібрати потрібне слово, говорити з відповідною інтонацією – тільки тоді співрозмовник зрозуміє суть сказаного. Адже саме через неправильність висловлювання люди одне й те ж сприймають по-різному – так виникають непорозуміння. Тому про культуру мовлення важливо дбати з дитинства.

Опитувала і міркувала **Світлана Жарток**

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: www.knuba.edu.ua, e-mail: arh_bud@knuba.edu.ua

Засновник — Київський національний університет будівництва і архітектури
Свідоцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора. Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів. Дизайн газети Б.Пасинков "Європа принт" www.europrint.com.ua Надруковано у ПАТ "ВІПОЛ", вул. Волинська, 60

Редактор **Ірина Герасченкова**
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 03180, м. Київ-180, Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 608а, тел. 241-55-35